

Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende

V.Z.W.

(volwaardig afgekort V.N.A.O.-v.z.w.)

(Bestemming)

P 708549

Driemaandelijks tijdschrift - 1ste trimester 2011 - nr. 83
Afgiftekantoor Oostende 1

Project Nieuw Noordzeeaquarium Oostende

08/2003

In dit nummer:

- Voorwoord • De wil moet er zijn • Rol en plaats Vriendenkring • Snel moderniseren • Biodiversiteit van de oceanen • Ecologische effecten van windmolens • De Steenbolk
- Michelinmannotje • Maritieme weetjes • Mannen met baarden •
- Lijst steunende leden • Aanvoer biomateriaal • Ons Gazetje

INLICHTINGEN

De Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende werd gesticht op 1 juli 1990 als feitelijke vereniging. Op 24 februari 1997 werd de feitelijke vereniging omgevormd tot een vereniging zonder winstoogmerk volgens de wet van 27 juni 1921. De statuten verschenen in het Belgische Staatsblad op 24 april 1997 in de bijlage onder het nummer 5954 blz. 3308 en 3309. Deze statuten werden gewijzigd en gecoördineerd op 6 december 2004 als gevolg van de nieuwe V&S-wet van 2 mei 2002. De vereniging staat wettelijk bekend met het ondernemingsnummer 0460.438.808 met zetel Aquariumgebouw, Visserskaai 8400 Oostende

De vereniging: "V.N.A.O.-V.Z.W." heeft volgens art. 3 van de statuten als doel:

1. Een beweging op gang brengen ten gunste van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende en alles te doen wat van aard is om de publieke belangstelling ervoor te stimuleren.
2. Bij te dragen tot het verrijken van het patrimonium van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende.
3. Voor haar leden natuur- en milieu-educatieve programma's uitwerken in verband met de fauna en de flora van de zee.
4. Het bevorderen van de maritieme cultuur.
5. Het beschermen van het milieu op zee en in de kustgebieden en het beschermen en benutten van natuurlijk en architecturaal erfgoed in Belgische zeegebieden.
6. In samenwerking met de visserij wetenschappelijke waarnemingen doen in verband met de fauna en de flora van de zee.
7. Meewerken aan duurzame ontwikkeling van de kustgebieden met visserij.

V.N.A.O.-V.Z.W. is lid van:

De Federatie der Vrienden van de Musea van België
De Cultuurraad en de Milieuraad van Oostende

De leden ontvangen het driemaandelijks tijdschrift en genieten, mits voorlegging van de lidkaart, gratis toegang tot het Aquarium en ook de andere stedelijke musea van Oostende. Dit wordt toegestaan door het Oostendse Stadsbestuur.

U kunt lid worden door een jaarlidgeld van **7,50** euro (vanaf 2010) over te schrijven op rekening 280-0706209-86 van V.N.A.O. – V.Z.W. Visserskaai Oostende

Een extra bijdrage van steunende leden is van harte welkom.

Wie 12,50 euro en meer betaald, wordt vermeld in een erelijst.

Een reeks adverteerders schenken onze vereniging hun vertrouwen en steunen aldus de werking. We danken ze van harte en bevelen ze allemaal warm aan.

Het Noordzeeaquarium op de Visserskaai te Oostende is gans het jaar geopend op alle weekends en dagelijks van 1 april tot 30 september.

Verdere info op de website: <http://users.skynet.be/noordzee.aquarium>.

Aan alle Vrienden een zeer goede vaart in 2011 in volle gezondheid en met een sterke bries die waait in de richting van geluk, voorspoed en succes.

Eind vorig jaar vernamen we in de pers dat er een definitief punt gezet wordt aan alle plannen voor nieuwbouw van een Noordzeeaquarium en dat het zal blijven bij een renovatie van het huidige gebouw. De pers kwam bij me thuis voor een reactie die gepubliceerd werd in het weekblad De Zeewacht. (zie verder in het tijdschrift) Iedereen die het wel en wee van onze vereniging kent weet dat we al jaren pleiten voor de vernieuwing van dit uniek stedelijk Oostends levend museum en dat we het ook daadwerkelijk steunen door de inbreng van onze leden.

Voor nieuwbouw (goedgekeurd door de gemeenteraad) werden in de loop van twintig jaar allerlei nieuwbouwplannen gemaakt, locaties voorzien, veranderd en afgevoerd, budget vast gelegd. Dat alles was er maar kwam echter niet van de grond. De echte wil was er niet van het Bestuur van de stad.

Als de ter compensatiebelofte van renovatie zich enkel beperkt tot een borstel verf, zoals dit telkens geweest voorheen, zijn we nog altijd even ver als dertig jaar geleden want het Aquarium heeft sedert 1977 praktisch nog steeds dezelfde 'look' binnen en buiten.

Echte renovatie moet beantwoorden aan de hedendaagse opvattingen over aquariuminstellingen die zich tot het publiek wenden. Daarvoor moet de huidige verouderde infrastructuur volledig veranderd worden en het gebouw uitgebreid. Het zal nodig zijn dat een architect planning maakt in samenwerking met aquariologen en ook mensen uit het onderwijs voor de educatieve kant ervan.

We pleiten er echter voor dat de grondopvatting zou behouden blijven; een Aquarium over de Noordzee fauna en verbonden met de visserij

Hoeveel het Stadsbestuur wil en zal besteden aan die beloofde renovatie wordt niet gezegd.

Dat is voor ons de cruciale vraag.

We zijn echter blij dat het Noordzeeaquarium op de Visserskaai te Oostende nog steeds bestaat en wel is waar door het Stadsbestuur in stand wordt gehouden maar echter veel beter verdient dat tot nu toe het geval was.

Robert Coelus, voorzitter

Robert Coelus over nieuwe aquariumplannen

„De wil moet er zijn”

■ **OOSTENDE** – Robert Coelus (76), de voorzitter van de Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium, vernam vorige week via de pers dat een aquarium onder de zeedijk er niet komt. „Niet dat het me verwondert”, zegt hij. „Een uitbreiding van het bestaande Aquarium is ook een goede oplossing, maar de wil moet er zijn.”

Johan Vande Lanotte verwees twee weken terug op de algemene ledenvergadering van de SP.A de al jaren bestaande plannen voor een nieuw Noordzee-Aquarium onder de zeedijk naar de prullenmand. Volgens het socialistische boegbeeld worden constructies onder de zeedijk niet meer aanvaard in het kader van de bescherming van Oostende tegen een 4.000-jarige storm. In de plaats zal de renovatie van het bestaande Aquarium worden onderzocht en daarvoor start in 2011 een studie.

„Het was ons niet vooraf gemeld, maar het verwondert me ook niet”, vertelt Robert Coelus, al sinds het begin voorzitter van de Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium.

De Vriendenkring werd 20 jaar geleden opgericht omdat het Aquarium, een stadseigendom uitgebaat met stadspersoneel, toen al in belabberde toestand was. „Wij ijveren voor het Aquarium bij het stadsbestuur, onderhouden contacten met vissers, die levende dieren uit zee aanbrengen, en promoten het Aquarium en de maritieme cultuur bij het brede publiek. De vereniging telt om en bij de 650 leden. Het Noordzee-Aquarium

Robert Coelus: „Een renovatie en uitbreiding van het bestaande Noordzee-Aquarium is mogelijk, maar de wil moet er zijn.” (Foto HH)

werd in 1977 geopend en sinds begin jaren '90 is er al sprake van een renovatie van het voormalige *gérnaeskot*.”

Al oude plannen

„Onder schepen Van Laer werden in 1993-1994 al plannen getekend voor een renovatie van het bestaande gebouw, maar dat is er toen nooit van gekomen”, zegt Robert Coelus. „In 1996 werkten wij zelf plannen uit voor een modernisering en uitbreiding van het gebouw. Nog in de jaren '90 pleitte toenmalig havenkapitein Ghys voor een Aquarium in de Venetiaanse Gaanderijen. Dat was een goed idee. In 2003 doken dan de plannen op voor een grotendeels ondergronds Aquarium onder het Zeeheldenplein. Maar nu horen we dat ook dat er niet van komt. Bescherming van de dijk tegen stormen? Volgens mij een drogreden. Er komen toch ook ondergrondse parkeergarages onder de Albert I-promenade? Die kunnen dan toch ook overstromen?”

„Ik denk eerder dat er geen echte wil is om er iets aan te doen. Nochtans zijn aquariums wereldwijd de meest bezochte openbare plaatsen en trekt ook ons Noordzee-Aquarium nog altijd 40.000 tot 50.000 mensen per jaar. Tj-

dens Oostende voor Anker alleen al kwamen er dit jaar 5.983 mensen over de vloer. We mogen praten gaan op meer dan 1 miljoen bezoekers sinds het ontstaan van het Aquarium in 1977. Er zijn een 60-tal soorten vissen en lagere zeediersoorten te zien. De collectie wordt ook nog regelmatig vernieuwd, ook al loopt de aanvoer moeilijker dan vroeger door de afslanking van de vissersvloot.”

„Renovatie dringend”

„Het Noordzee-Aquarium is dringend aan vernieuwing toe”, vindt Robert Coelus. „Eigenlijk moet de hele infrastructuur vernieuwd worden. We zouden ook interactiever moeten worden en aan milieueducatie gaan doen. De tijd is voorbij dat een museum louter bestond uit bezienswaardigheden met een plakkaatje erbij. We hopen dat het dit keer meer zal worden dan een beetje opknappen, dat er nu toch een serieuze vernieuwing komt. Dat is mogelijk in het bestaande gebouw, je kan het uitbreiden op een constructie op palen in het Montgomerydok. En de ligging is uniek: in de Kapellestraat en aan de Visserskaai lopen in Oostende de meeste mensen. Alleen moet de wil er zijn.” (HH)

ROL EN PLAATS VAN DE VRIENDENKRING NOORDZEE-AQUARIUM

1. De stedelijke overheid van Oostende is door de burger bij stemming aange-
wezen en draagt bijgevolg de verantwoordelijkheid over het Noordzeeaquarium,
dat een instelling is van de stad.
2. Het conservatorambt(verschillende stadsdiensten met personeel en sedert
de stichting inzonderheid de Havendienst) dat door de stadsoverheid officieel
belast is met de administratieve,de onderhoudsverantwoordelijkheid en de
communicatie, bepaalt in overleg met diezelfde overheid het te volgen beleid.
3. MAAR VERKOZENEN EN CONSERVATORSAMBT MOGEN NOOIT UIT HET OOG
VERLIEZEN DAT HET AQUARIUM HET PUBLIEK TOEBEHOORT EN VOOR HET
PUBLIEK IS BESTEMD; Zij dienen zich dan ook in te spannen om oor te hebben
voor het publiek.
4. De Vriendenkring vertegenwoordigt een georganiseerd publiek en is zich
bewust dat ze niet elk publiek kan vertegenwoordigen, maar tracht toch in grote
mate de grootst mogelijke diversiteit na te streven wat blijkt uit het ledenbe-
stand.
De Vriendenkring wenst de gehechtheid aan het patrimonium en de solidari-
teit met het publiek duidelijk te maken door de actieve aanwezigheid in het
Aquarium, in overleg en akkoord met de verantwoordelijken.
5. De Vriendenkring legt contacten om het patrimonium te verrijken, doet aan
promotie door het tijdschrift , de eigen uitgaven, tentoonstellingen enz. Op de
hoogte zijnde van de noden van het Aquarium en van de wensen van het publiek
doet de Vriendenkring voorstellingen voor verbeteringen en vernieuwingen.
Daarnaast heeft de vriendenkring specifiek voor de leden een eigen cultureel
programma dat zich vooral toespits op de mariene- en maritieme cultuur.
6. De Vriendenkring is de onmisbare schakel tussen de Overheid, het conservato-
rambt en het Publiek en speelt aldus een zeer belangrijke rol in de werking van
het Aquarium.

Robert Coelus, voorzitter

(Denkkader naar de gegevens van de Federatie van de Vrienden van de Musea van België)

Visserijshepen Yves Miroir

„Snel moderniseren”

■ **OOSTENDE** – Volgens Visserijshepen Yves Miroir wordt het bestaande Noordzee-Aquarium nog deze legislatuur gemoderniseerd.

Ik weet niet of een Aquarium onder de zeedijk niet kan omwille van de bescherming tegen stormen. Dat is een kwestie voor ingenieurs. Een andere reden is wel dat een ondergronds Noordzee-Aquarium deze legislatuur niet meer gerealiseerd kan worden. Het zou doorgeschoven moeten worden naar de volgende legislatuur, maar dan moeten de Albert I-promenade of het Zeeheldenplein, dat in 2011-2012

aangepakt wordt, nog eens open. En dat is niet erg interessant.” „Vroeger werd voorgesteld om het huidige Aquarium uit te breiden op een constructie op palen in het Montgomerydok, maar dat is esthetisch niet te doen”, zegt Miroir. „Het dok rondom zou meer op een vijfverte lijken. Een uitbreiding kan wel door een modernisering binnen de bestaande volumes. Dat is wat we in 2011 en 2012 zullen bekijken en uit-

voeren. Op de begroting van het Bedrijf voor Grond- en Bouwbeleid is al jaren geld voorzien.” „Het is jammer dat dit project al zo dikwijls is uitgesteld, maar dat komt door het linken van verschillende projecten aan elkaar. Zo komt er altijd wel iets tussen”, aldus Miroir. „Het tentoongestelde aanbod van het Noordzee-Aquarium is nochtans erg interessant omdat het over allemaal Noordzee dieren gaat.” (HH)

BIODIVERSITEIT VAN DE OCEANEN

De wereldtop van de Verenigde Naties in het Japanse Nagaya over biodiversiteit was geen onverdeeld succes. Eén van de kritieken na afloop wees op het gebrek aan genomen engagementen inzake mariene biodiversiteit ook al werd er vooropgesteld om de oppervlakte aan zee- en kustreservaten van 1 op 10% van het oceaanareaal te brengen.

Nochtans verdienen de 238.000 wereldwijd gekende zeedieren en zeeplanten(zowat een derde van het vermoede, werkelijke totaal aantal, exclusief het microleven) een betere behandeling.

Weliswaar minder in soortenaantal dan de biodiversiteit aan land, is de rijkdom aan levensvormen in zee veel gevarieerder en vollediger dan die aan land; zo komen 32 van de 33 gekende phyla of stammen dierlijk leven in zee voor, maar slechts 16 aan land. Ook worden jaarlijks nog circa 2000 nieuwe levensvormen in de oceanen ontdekt, waaronder meer dan 100 vissoorten.

Ongetwijfeld lijkt die mariene biodiversiteit voor de meeste mensen een “ver-van-mijn-bed-show”.

Dit is onterecht. Als we de vergelijking maken met onze moedertaal valt het op dat ook het Nederlands ongeveer een kwart miljoen woorden kent, waarvan een doorsnee persoon in zijn leven slechts een fractie gebruikt.. Tevens ervaren we taal als iets vanzelfsprekend. Toch zal niemand het belang ervan en het nut van een rijke woordenschat ontkennen... Net zo zou het moeten zijn met de mariene biodiversiteit en de waardering ervoor., zeker als je de volgende cijfers en voorbeelden indachtig bent: het zeeplankton produceert de helft van de zuurstof op aarde en neemt een derde van de door de mens uitgestoten koolzuurgas uit de atmosfeer; drievierden van alle gepatenteerde bio-actieve stoffen tegen kanker komen voort uit zeesponsen; voor een miljard mensen vormt vis de enige dierlijke eiwitbron... en zo kunnen we nog wel een tijdje doorgaan.

Blijft de vraag hoe dit gigantische belang zich ook vertaalt in een goede zorgplicht voor de oceanen en hun bewoners.

Uit De Grote Rede nr 28 van VLIZ -editoriaal

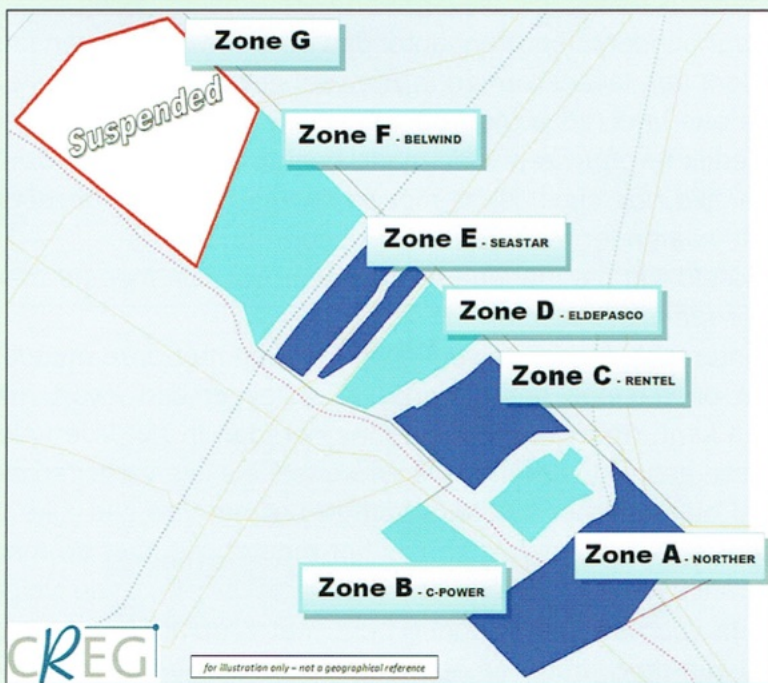
ECOLOGISCHE EFFECTEN VAN OFFSHORE WINDMOLENPARKEN OP ZEE

VROEG WAARNEEMBARE IMPACTS

1. Parken op zee

Het Europese klimaatplan legt aan België op, dat tegen 2020 er 13 % van het totale energieverbruik opgewekt moet worden uit duurzame bronnen, waarvan windenergie er één is.

Domeinconcessies in de Noordzee

Momenteel zijn er drie consortia in België die een milieuv vergunning hebben voor een windmolenpark op zee: C-Power 60 waarvan 6 operationeel nu op de Thorntonbank Belwind 55 in aanbouw op de Blighbank en Eldopasco 72 op de Bank zonder Naam.

Drie andere consortia hebben een domeinconsessie op zee

maar hebben nog geen milieuvergunning. De concessie voor NORTHER omvat 60 molens, de concessie Seastar 48 en de concessie Rentel 48

Dus op dit ogenblik mogen in het Belgisch gedeelte van de Noordzee 343 windmolens geplaatst worden in vijf verschillende windmolenparken.

De milieuvergunning wordt toegestaan door de minister die bevoegd is voor de Noordzee en dit op advies van BMM(Beheerseenheid van het Mathematisch Model van de Noordzee, die hiervoor samenwerkt met INBO(Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek) het ILVO(Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek en de Universiteit Gent

2. Geluid door windmolens

Tijdens het heien van funderingen in de zeebodem wordt een erg hoge geluidsdruk onder water geproduceerd met een geluid van 270 decibel wat te horen is tot 70 km ver onder water.

Gezien zeezoogdieren zelf geluiden gebruiken om te communiceren en te jagen, is het belangrijk de invloed van deze geluidsdruk op hun gedrag en de verspreiding in de toekomst te onderzoeken.

Een aandachtsoort is hierbij de bruinvis die internationaal beschermd is

(Nvdr- BMM zegt nog niets over het bestendig geluid en de trillingen in de stalen funderingen als de windmolens operationeel zijn)

3. Wijziging van fauna en flora

Door de introductie van windmolens op zee is er een nieuw habitat ontstaan in een anders overwegend zandig milieu, het zogenaamd hard substraat. Dit nieuw habitat werd snel gekoloniseerd door verschillende planten en dieren en deze ecologische successie zet zich verder. Afhankelijk van de diepte ontstonden er verschillende gemeenschappen.

De funderingen (betonnen sokkels van C-Power) zijn begroeid met mossels, zeepokken enz. en hun aantallen lopen op tot

20.000 per vierkante meter Een erg dominante soort is de slijkgarnaal (*Jassa herdmani*), een kleine vlokreeft die op haar beurt als voedsel voor de aanwezige vissen dient zoals de steenbolke, waarvan erin 2009 tot 20 000 exemplaren per turbine werden waargenomen.

(Nvdr- BMM vertelt niet hoe groot die steenbolken waren, misschien nog geen centimeter?)

4.Erosie van de zeebodem

De zachte substraten waarop de windmolens werden gebouwd ondergingen veel veranderingen door baggerwerken, erosie rond de funderingen enz. Rond bepaalde windmolens op de Blighbank ontstonden erosieputten tot 6 m diep wat ook verwacht werd. Die putten worden gevuld met stenen. Dit alles heeft ongetwijfeld impact op de aanwezige bodemfauna (wormen, schelpen, krabben, platvissen, garnalen enz.) Ook de uitsluiting van bodemvisserij in windmolenparken zal een (positief?) effect hebben op de zeebodemfauna. De evaluatie van de impact op die fauna wordt echter bemoeilijkt door de sterke natuurlijke seizoenale en jaarlijkse variabiliteit, waardoor het onderzoek zich voornamelijk richtte op het begrijpen van deze natuurlijke variabiliteit.

5.Impact op zeevogels

Ook zeevogels zijn onderhevig aan een dergelijke natuurlijke seizoenale en jaarlijkse variatie. Aan de hand van wiskunige modellen toonden de wetenschappers aan dat o.a. Jan van Gent, grote stern, drieteenmeeuw, zeekoet en alk goede indicatoren voor het verdere onderzoek zijn. In de volgende jaren zal de impact op vogels verder bestudeerd worden aan de hand van visuele en radarwaarnemingen

(Nvdr- BMM zegt nog niets over het aantal zeevogels die zich dood vliegen tegen de draaiende wieken)

Monitoringrapport 22 oktober 2010 BMM

EEN LEKKER VISJE: DE STEENBOLK

De steenbolk ook wel steenwijting of steenpost genoemd is een vis uit de orde van de schelvisachtigen en nauw verwant met de kabeljauw. Deze wijtingachtige is geen grote vis; de volwassen exemplaren zijn gemiddeld tot 30 cm lang en uitzonderlijk tot bijna 50 cm. De Franse naam voor steenbolk is tacaud. Steenbolken komen voor aan de Atlantische kusten van Zuid-Noorwegen en Zweden tot de kusten van Marokko, westelijke Middellandse zee en ook nog in de Adriatische zee.

KENMERKEN

De steenbolk is qua uiterlijk te vergelijken met een kabeljauw maar heeft als onderscheidend kenmerk een korter en hoger lichaam vanaf de zijkant gezien. De rug is koperbruin met een goudachtige lichtgevende schijn en de kleur verloopt naar licht rossig bruin aan de zijkanten. Vertikaal over het hele lichaam bevinden zich donkere strepen. Bij het begin van de borstvin zit een kleine maar duidelijk zwarte vlek. Op de onderlip zit een baarddraad. De eerste rugvin is vrij klein met 11-15 vinstralen, de tweede rugvin heeft 20 -28 vinstralen en de derde rugvin 15-21. De eerste anaalvin is vrij lang 25-36 vinstralen en de tweede 17-22 vinstralen.

LEEFGEWOONTEN

De steenbolk houdt van een stenige of rotsachtige bodem; wat verwijst naar zijn naam. Het is een schoolvis die als volwassen vis op een matige diepte zwemt in open water in de Noordzee.

VOEDING

De steenbolc eet kleine visjes en een grote variatie aan schelpdiertjes en kreeftjes. Grotere exemplaren eten ook kleinere soortgenoten (kannibalisme). In hun jeugd helpt de baarddraad met het navigeren over de rots- of steenbodem op zoek naar prooidiertjes, daarbij versmaden ze garnaaftjes niet.

Foto Eddy Eneman

VOORTPLANTING

De paaitijd is van maart tot april. De eitjes worden afgezet in een schuimnest aan de oppervlakte van het water en daar bevrucht. Na gemiddeld 11 dagen komen de eitjes uit waarna de jonge visjes zeer snel groeien totdat ze geslachtsrijp zijn en naar dieper open water trekken. Ze kunnen een leeftijd van vier jaar bereiken.

CONSUMPTIE

Steenbolk is een magere zeer smakelijke vissoort die gebakken of gestoofd wordt en licht verteerbaar is zoals de wijting. Meestal worden de grotere exemplaren gefileerd. De West-Europese aanvoer ervan bedroeg in de jaren tachtig tot 20.000 ton waarvan Frankrijk het leeuwenaandeel nam. Bij ons is de aanvoer eerder klein en onregelmatig. Vanaf 1 september 2009 is de aanvoerlengte voor steenbolk vastgesteld op 20 cm. Kleinere steenbolken mogen niet door de vissers binnen gebracht worden en dat is in feite ook zo voor de sportvissers en de zeehengelaars.

IN HET AQUARIUM

Het is een mooi visje in het zeeaquarium. Zorg dat er stenen of rotsblokjes in de bak zijn en geen kleine andere visjes. Steenbolkje eten graag kleine levende garniaaltjes

VONDST

Johan Corveleijn

Een liefdesbrief als flessenpost

Waarin woorden wanhopig als

'Ora pro nobis Virgo Maria!'

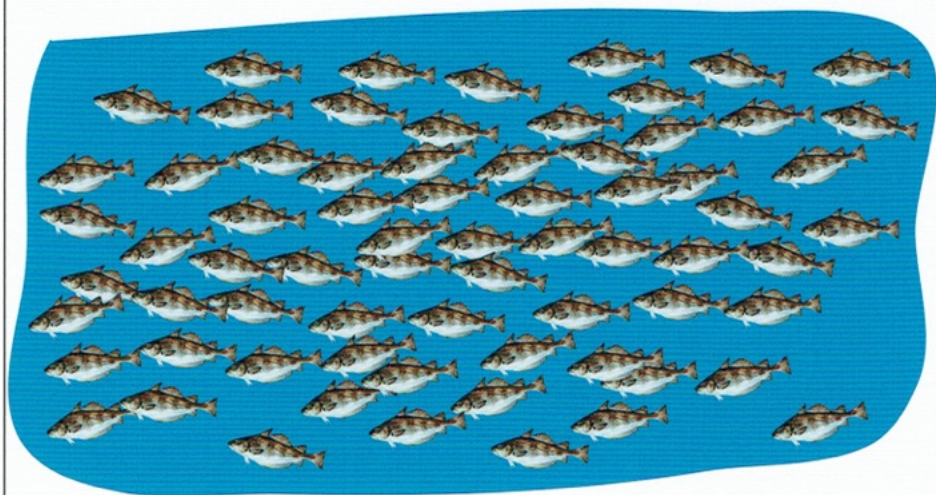
(wat ook de namen zijn van vissersboten)

Of het sporadisch treffen

Van een beminnelijke zeemeermin.

De steenbolk vis van het jaar

Gezien er nu al volgens BMM 20 000 steenbolken zwemmen rond één sokkel van een windmolen op zee zal met de verdere inplanting van meer dan driehonderd windmolens de steenbolkpopulatie oplopen tot meer dan drie miljoen en als we vijf tot zes bolkje rekenen per kilo komen we al gauw aan een dikke duizend ton voor de consumptie. Weet wel dat steenbolken snelgroeiers zijn.

Dus zegt BMM de vooruitzichten van herpopulatie van onze Belgische territoriale zee schijnt positief te zijn.

Die massa steenbolken eenmaal goed gegroeid zal uitzwermen over de Vlaamse banken en niet meer foerageren op kleine slijkgarnaaltjes maar de crangon crangon of de noordzeegarnaal op het menu nemen en het huidig garnalenbestand fel verminderen

Onze vissers zullen met de tijd steenbolken bij de vleet in hun netten vangen en in plaats van de garnalen zullen er bennen steenbolken op de markt staan. Dus het gevolg van het ontwikkelen van duurzame energie is een aangroei van een duurzame minder bekende vissoort.

Maar er is echter een grote MAAR!

De steenbolk is niet goed gekend en ook niet zo geliefd als tong, tarbot of kabeljauw.

Kopzorgen voor de Rederscentrale, viskopers, VLAM en viswinkels? Helemaal niet.

Het is kwestie van de pil goed te vergulden en “Jan de viseter” te doen smullen van dat visje en felle campagne te voeren, de media voor de kar te spannen en van nu af aan ook in alle kookboeken de steenbolkrecepten op de voorgrond te plaatsen

Aan de televisiekoks worden subsidies verleend om steenbolk in hun kookprogramma's op te nemen.

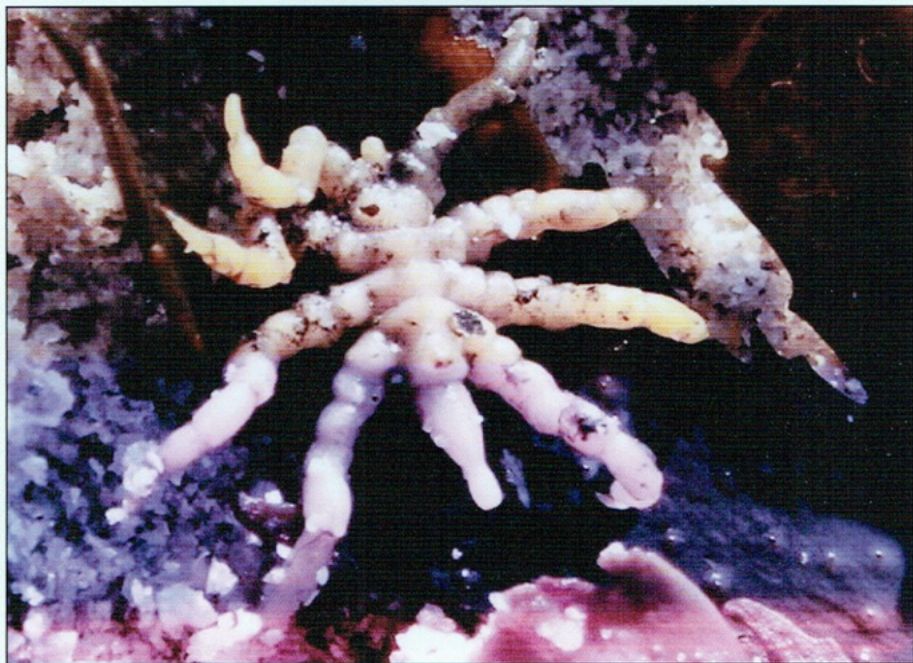
Een TV-wedstrijd wordt uitgeschreven voor kijkers die nieuwe en excentrieke recepten voor steenbolk kunnen ontwerpen en de hoofdprijs voor de winnaar is een jaar gratis groene windmolenelektriciteit, naast nog vele andere energiebesparende prijzen voor winnende deelnemers. De visbakkersverenigingen krijgen ook subsidies om gebakken steenbolk gratis uit te delen tijdens diverse evenementen in het land: een undercover methode om de bevolking goeste te doen krijgen..

De koning en de nieuwe ministers krijgen steenbolk op het galadiner van de inauguratie van de nieuwe federale regering op 1 april 2011. Ook op die dag staat steenbolk op de menu's van de michelinsterrenrestaurants in ons land.

Het zal **'cool'** zijn zelfs **'megacool'** als je steenbolk eet. R.C.

Pycnogonum littorale

*Een eigenaardig klein zeediertje
met een eigenaardige Nederlandse naam.*

Dit zeediertje behoort tot het Phylum van de geleedpotige dieren zoals de kreeften, de insecten en de duizendpoten.

Verder wordt het wetenschappelijk ingedeeld bij de Arthropoda waarbij de Arachnida de klasse van de spinnen vormen. De zeespinnen maken hiervan de orde van de Pantopoda uit en hierin vinden we de familie van de Pycnogonidae waarvan het geslacht Pycnogonum voor onze streken maar één vertegenwoordiger heeft namelijk het kleine zeespinnetje Pycnogonum littorale

Pantopoda betekent zoveel als "alleen maar poten".

Dat is een toepasselijke naam voor zeespinnen want vele zeespinnen bezitten nauwelijks een lichaam

De romp van vele zeespinsoorten is zo klein dat bepaalde lichaams-

organen zelfs in de poten zijn opgeborgen. Zo maakt ons zeespinnetje of *Pycnogonum littorale* daar geen uitzondering op. Maar dat kleine zeespinnetje dat amper tot 2cm groot wordt kreeg bij ons een zeer mooie Nederlandse naam namelijk michelinmannetje. Over die merkwaardige naam verneem je wat meer in het artikel dat volgt.

Lichaamsbouw

Zeespinnen bezitten evenals de landspinnen 8 poten. De poten (doorgaans bij de zeespinnen erg lang en dun) zijn bij het michelinmannetje niet langer dan het lichaam en de zuignuit samen. Schaar-pootjes heeft ons zeespinnetje niet. Aan het eind van de pootjes zitten scherpe klauwtjes waarbij het diertje zich stevig kan vastklampen. Het lichaam bestaat uit vier segmenten die naar beide zijanten een uitsteeksel vormen dat steeds een poot draagt. Het vierde segment bezit ook en zeer klein en kort aanhangsel dat een gereduceerd achterlijf is.

Waar leeft het michelinmannetje?

Zoals de Latijnse naam reeds verraaft leeft deze zeespin in het littoraal- het gebied tussen de hoog- en de laagwaterlijn., maar niet in het strandlittoraal. Bedoeld is hier het littoraal van dijken, havenhoofden en golfbrekers. Goed beschut tussen de stenen houden de diertjes zich op in de omgeving van hydroidpolypen en kleine paardenanemonen. De diertjes zijn lichtschiuw en houden zich vast onder de stenen met hun kleine klauwtjes aan anemonen of ook tussen de byssusdraden van mosseltjes. Doorgaans zitten ze bewegingsloos maar door hun beige kleur vallen ze eerder op.

Wat eten de michelinmannetjes?

Het Michelinmannetje —een aanval ondernemend op zijn prooidier de zeeanjerier— *Metridium senile* [L.] De zuignuit tussen het voorste paar poten is duidelijk te zien.

Ze zijn traag in hun bewegingen en dus geen jagers op snelle prooien. Ze voeden zich met organismen die niet kunnen vluchten. Ze leven van zeeanemonen.

Met de zuignuit boort het michelinmanneltje een gaatje in het weke lichaam van een anemoon en het zachte weefsel van de prooi wordt door de krachtige zuignuit opgezogen.

Vaak ligt de boorplaats dicht bij de voetschijf van de anemoon. De zuignuit kan heel diep in het anemonenlichaam binnendringen zelfs de kop en de voorste poten verdwijnen in de gastheer.

Ook bezit het dier een soort kauwapparaat. Aan de basis van de zuignuit zijn er chitineborstels die voorkomen dat er grovere voedselbrokjes het spijsverteringskanaal bereiken. Slechts het sap en zeer fijne voedseldeeltjes worden door gelaten.

Ondervinden de zeespinnen geen hinder van de duizenden netelcellen van de zeeanemoon die ze ongetwijfeld met het eten naar binnen werken? Die diertjes blijken ongevoelig te zijn voor de aanraking met de netelcellen en de daaruit te voorschijn komende netelzuur.

Levensfuncties van het michelinmanneltje.

Over de zintuigen weten we weinig. De ogen zijn nogal primitief en of ze een prooi zien valt te betwijfelen. Michelinmanneltjes hebben een open bloedsomloop hetgeen betekent dat het bloed niet stroomt in aders maar het stroomt vrij tussen de weefsels door en bereikt zo alle lichaamcellen om daar zuurstof en voedsel af te leveren. Toch is er een hart dat dorsaal ligt en drie openingen telt waardoor het bloed in het hart kan komen en door contracties weer verder geduwd wordt.

Ons zeespinnetje heeft geen longen en ook geen kieuwen. Ademhaling gebeurt via de huid.

De diertjes zijn van gescheiden geslacht. Tijdens de paring draagt het wijfje het mannetje urenlang op de rug. Het zijn de mannetjes die na de bevruchting de eitjes dragen aan hun derde paar poten tot de larven uitkomen.

Hoe een zeespinnetje aan zijn toepasselijke naam kwam.

Het zeespinnetje dat luistert naar de wetenschappelijke naam *Pycnogonum* heeft nogal dikke pootjes die overgaan in even dikke segmenten van het lichaamje en de outlook van het kleine zeespinnetje was de aanleiding om het de Nederlandse naam van "michelinmannetje" te geven

Iedereen kent wel de mascotte voor de Franse Michelin autobanden. Die mascotte waarvan het lichaam zeggend is samengesteld aanvankelijk uit fietsbanden en

later uit de dikkere autobanden kreeg ook een naam: 'Bibendum'.

De naam bibendum komt van een Latijnse uitdrukking die Horatius zei: "Nunc est bibendum".

We vertalen het als "Nu is het tijd om te drinken". De Franse broers André en Eduard Michelin die in 1889 al een bedrijf hadden waar lucht auto – en fietsbanden werden gemaakt waren schrandere ondernemers die wisten hoe ze hun bedrijf moesten runnen want dit bedrijf groeide uit tot een wereldwijd concern met circa 125000 werknemers waarvan 30 000 in Frankrijk.

Het Michelinmannetje of bibendum wordt gezien als de woordvoerder van het bedrijf en is dus ook wereldwijd de reclame voor de Michelin banden op affiches, in garages, soms bij optochten als opgeblazen pop of zelfs een live-persoon in zo' bandenkostuum.

Het idee voor een bandenpop of een michelinman komt eigenlijk van één van de broers André Michelin die op een tentoonstelling in een slordige stapel banden meende de vorm van een man te ontwaren en dat beeld liet hem niet meer los. De Michelinaffiche met de Michelinbandenman verscheen voor het eerst op de Parijse Motorshow van 1898

De broers Michelin waren zeer innovatief om de verkoop van hun banden te promoten.

Ze gingen ervan uit "Hoe meer fietsen en auto's er zullen rijden, hoe meer banden we zullen verkopen."

Met de uitgave van wegenkaarten en reisgidsen, eerst in Frankrijk, maar op de duur in het grootste gedeelte van Europa wilden de

Michelins het auto-toerisme aanmoedigen wat gunstig zou zijn voor hun bandenverkoop.

Naast de wegenkaarten (vooral die op schaal 1/200.000) zijn er ook de rode gidsen over hotels en restaurants. Die gidsen zijn vooral bekend voor de Michelinsterren die aan sommige restaurants met uitstekende keuken gegeven worden.

De groene gidsen met de typische langwerpige vorm vermelden de toeristische bezienswaardigheden van een bepaalde streek (bv. Bretagne) en worden gretig gekocht en gebruikt door mensen die met de auto toeristische tochten maken.

Tot slot wie al te dik is en vetrolletjes heeft wordt ook wel eens een 'Michelin' genoemd.

Gegevens opgezocht bij Michelin op internet.

Levende Michelinman in de straat

Maritieme Weetjes Jean Jacobsen

(C.ADAM, Belgische scheepvaart)

Te bezoeken museaschepen in België (vervolg)

DE WATSON MOTORREDDINGSBOOT

In 1886 ontwierp en bouwde George Watson (Brit) een zelf-oprichtende reddingsboot. In de jaren 1800 gebeurde het vaak dat tijdens een redding, de reddingsboot zelf kapseisde.

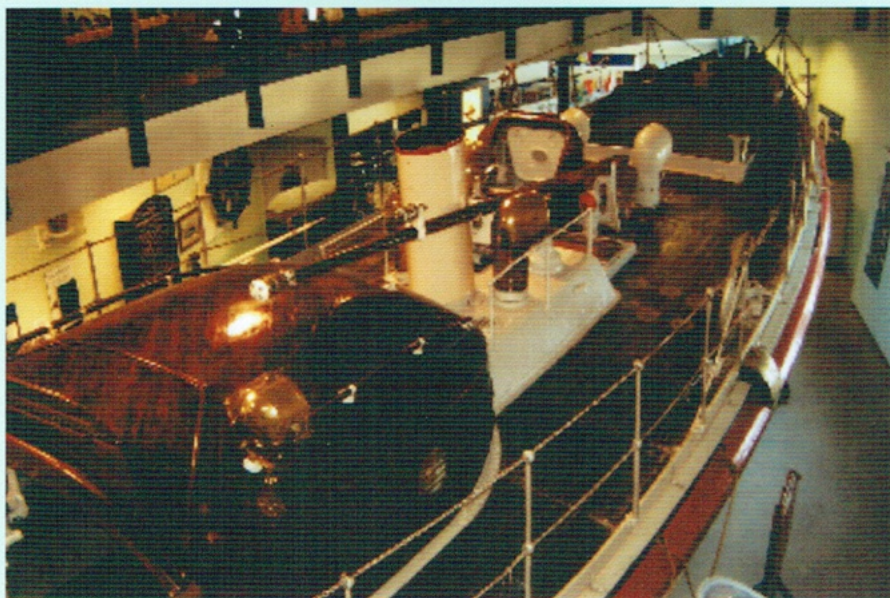
Het ontwerp van Watson was een door vier paar riemen voorbewogen boot., bevattende luchtanks om de boot drijvende te houden. De voor- en achterstevan waren verhoogd waarin de luchtanks lagen. De kiel van de boot was in zwaar gietijzer. Door deze constructie kwam de boot bij het kapseizen steeds met de kiel terug naar onder komen.

De Watson motorreddingsboten werden gebouwd op de scheepswerf J. Samuel White & Co te Cowes op het eiland Wight.

De tonnage of waterverplaatsing is 25 ton. De lengte 14,2 m, de breedte 3,86 m en de diepgang 1,32 m.

De voortstuwng gebeurde door twee Ferry dieselmotoren van elk 40 pk.

De twee schroeven bevonden zich in halftunnels om zich te beschermen tegen onder water drijvende de trossen en andere vreemde voorwerpen. Van de motorinstallatie waren de brandstoftank, de watertank en de olietank voorzien van een systeem met terugslagkleppen, overlopen en bolafsluiters om bij het kapseizen geen overlooplekken te doen ontstaan. De romp was in dubbel gekruist hout.

Watson lifeboat
H.Blogg Museum, Cromer, U.K.

De indeling van de boot kunnen we als volgt beschrijven: een logies in het voorschip, in het midden een afgesloten motorkamer, daar tegenaan een open stuurhuis, op het achterdek was een stevige bolder voorzien om te dienen bij eventueel slepen. Op de scheepswerf te Cowes werden voor België in 1948 drie Watsons gebouwd.

Reddingsboot 1 was gestationeerd in Zeebrugge en bevindt zich nu in het museum JAN LELS te Hoek van Holland.

Reddingsboot 2 was gestationeerd te Nieuwpoort en is nu in het scheepvaartmuseum te Antwerpen.

Watson lifeboat
H.Blogg Museum, Cromer, U.K.

Reddingsboot 3 was gestationeerd in Oostende en bevond zich opgehangen aan davits in een hangar op de kaai van de oosteroever bij de werkhuizen van het Zeewezen.

De motorreddingsboot werd bemand door een schipper, een motorist en drie matrozen redders, In ongeveer drie minuten kon de boot te water worden gelaten

Ik ben nog motorist geweest op de Watson 3 in de jaren 1962-1963

De Oostendse Watson 3 reddingsboot werd na uit dienst genomen

te zijn overgebracht naar het visserijmuseum te Oostduinkerke maar bevindt zich nu bij de vzw Archonaut, Pathoekweg 34 te Brugge.

De Belgische reddingsdienst op zee van het Staatszeewezen heeft een geschiedenis van meer dan 170 jaar als je weet dat die dienst ontstaan is in 1838

De huidige moderne reddingsboten zijn thans van de Belgische staatsrederij 'De Vloot'.

De nieuwste Oostendse reddingsboot wordt verwacht in 2011.

NIEUWE REDDINGSBOOT VOOR OOSTENDE

Op 10 juni ging op de directiezetel de kick-off meeting van een nieuwbouwproject van VLOOT door.

De werf Bernard die reeds de 'Ravelingen' leverde won onlangs de opdracht tot de bouw van een nieuwe reddingsboot voor de Vlaamse kust. Deze reddingsboot zal de huidige dertig jaar oude R4 vervangen en ingezet worden vanuit Oostende.

De belangrijkste afmetingen zijn een lengte van 19,6 m, een breedte van 6,67 m en een diepgang van 1,05 m. De snelheid wordt dankzij een motor van 1300 kW 25 knopen en de boot wordt volgens de werfplanning verwacht in de eerste helft van 2011.

Informatie van Vloot dab

“Mannen met baarden”

... een herontdekking van het kaperslied

Roger Jansoone

Vervolg - Deel 3

Tot de gezelschapsliederen mogen in zekere zin ook de "forebitter's" gerekend worden (dat waren "shanty's" – ritmische werkliederen – die gezongen werden tijdens de pauze of vrije tijd). De "forebitter's" waren zeer populair en ook universeel, in die zin dat, ongeacht de herkomst, zij al vlug gezongen werden in Noord-, West- en Zuid-Europa (en sommige zelfs tot in Amerika). De kapers hadden hun eigen forebitter's, en de bekendste hiervan worden hierna even op een rijtje gezet:

Ongetwijfeld was "Störtebeker" de meest geliefde forebitter van het kapersvolkje. Het gaat over Störtebeker, een beruchte Duitse kaper, die samen met zijn spitsbroeder Godeke, in de 14e eeuw de Oostzee, de Noordzee en het Engels Kanaal onveilig maakte. Het lied is vermoedelijk van Zweedse herkomst, doch het werd vooral in het Platduits gezongen, en in het Nederlands moet de eerste strofe ongeveer luiden als volgt:

" De Störtebeker en Godeke Michiel,
die roofden beiden gelijkendeels,
op zee maar ook te lande,
totdat het God in de hemel zo verdroot,
dat moesten zij lijden grote schande. "

Een Engelse forebitter, bekend in vrijwel iedere haven en zeker ook in Oostende, was "The fourteenth of February", ontstaan in de 17e eeuw en intussen een populaire "folk song" geworden. De tegenhanger hiervan is de Franse forebitter "Le trente-et-un du mois d'août", een echt kaperslied dat in geuren en kleuren een 'abordage' beschrijft:

"Nous l'accost, mes par son avant à coups de hâche d'abordage.

A coups de piques et de mousquetons nous l'avons mis à la raison !"

Het is niet nader bekend, in welke taal onze Vlaamse kapers al die "grensoverschrijdende" liederen hebben gezongen. Maar het zou mij niet verbazen, indien zij dit met alle gemak in een verbasterde vorm van de oorspronkelijke taal zouden klaargespeeld hebben. Want kapers waren zelf ook "universeel", in die zin dat zij met zeelieden van alle mogelijke nationaliteiten in contact kwamen, zij het dan dat die "contacten" niet altijd zo vriendschappelijk waren! Ook is het een feit, dat zij – en dan vooral de Duinkerke kapers – door het grillig spel van de internationale politiek, nogal eens collectief van nationaliteit veranderden, uiteraard ongevraagd maar niettemin met zeer concrete gevolgen, en niet alleen van taalkundige aard.

Een grappige uitschieter tussen al die kroegliederen was een Bretoens kaperslied - met een voor kapers ongewone zin voor humor en zelfrelativering - dat allicht ook in Duinkerke en zelfs in Oostende werd gezongen, met name "Le corsaire Le Grand Coureur", waarvan wij hier ter illustratie de 6e strofe citeren:

"Nos prises au bout de six mois ont pu se monter a trois:
un navire plein de patates, plus qu'à moitié chaviré,
un deuxième de savates, et le dernier de fumier !"

Blijkbaar dus een ware pechvogel, een kaper die van een kale reis thuis kwam !

Voor kapers, zeerovers, vrijbuiters, piraten of boekaniers, of hoe je ze ook noemen wilde, was het maar een kleine wereld, ook al hadden zij van "globalisering" nog nooit gehoord. Het wekt dan ook geen verbazing dat insgelijks vanuit Amerika kapersliederen overwaaiden naar Europa en er soms zeer populair werden. Echte kapers (gemandateerd met een kapersbrief) zijn er "over there" nooit veel geweest, doch – vooral in de Caraïben – waren het de piraten (of boekaniers) die er de plak zwaaiden, en dit in nauwe samenhang met de aldaar zeer bloeiende slavenhandel. Dit valt uiteraard buiten het bestek van dit kapersverhaal, maar een zeer bekende Amerikaanse forebitter wil ik de lezer niet onthouden, met name "The Flying Cloud", een woest piratenlied dat ook alhier sterk tot de verbeelding sprak (althans voor al wie een mondje Engels verstond).

Ter illustratie citeer ik hier de 5e strofe:

" We sank and plundered many a ship down
on the Spanish Main,
left many a wife and orphaned child in sorrow to remain.
To them we gave no quarter but we gave them watery graves,
for the saying of our captain was "Dead men, they tell no
tales!"

Terloops zij hier even aangestipt dat – in tegenstelling tot het kapersvolkje – onder die piraten in de Caraïben ook vrouwelijke zeeschuimers zeker niet ongewoon waren. Berucht zijn vooral de zeeroversmeiden Anne Bonny en Mary Read, beslist geen katjes om zonder handschoenen aan te pakken! Doch het is mij niet bekend of die manwijven ooit werden bejubeld in een of ander piratenlied, al is dit zeker niet uitgesloten.

VERSTOORD AVONDROOD

Depoorter Leo

Bokkenvissers, omfloersd door glinsterende netten,
Als dansende ridders met opgeheven lansen

Surfende zeilen, de witte dreigende tanden;
Wijzend naar de zich in wolken afspiegelende 'Neptunus'

Verstorende, zwarte rook van afgedankte mailboten,
Geholpen door donkere wolkendemonen

Klaar te verjagen extase en euforie
Van knalgele, rode, ondergaande zonnegoden.

Lijst steunende leden 2010

<i>A. Argenta</i>	<i>Derycke Daniël</i>
<i>A. Rederij Versluys W.</i>	<i>Dewaele Marcel</i>
<i>Allaert Georges</i>	<i>D'Hoogbe Willy</i>
<i>Allemand Fernand</i>	<i>Dierckens Bernard</i>
<i>Ampe-Vandale</i>	<i>Dirickx Kamiel</i>
<i>Andriessen Karel</i>	<i>Dufait Roland</i>
<i>Barbaix Rachel</i>	<i>Dufait Suzy</i>
<i>Belpaeme Blanche</i>	<i>Dumarey Daniël</i>
<i>Beyen Marc</i>	<i>Dumoulin M.R.</i>
<i>Bienfet Ronald</i>	<i>Dupont Jerome</i>
<i>Billiet Kurt</i>	<i>Dutreeuw Rita</i>
<i>Billiouw Hendrik</i>	<i>Eerebout Edgard</i>
<i>Blontrock Christa</i>	<i>Everaert Robert</i>
<i>Borny Rolande</i>	<i>François Glibert</i>
<i>Bossaert Jurgen</i>	<i>Gallant Roger</i>
<i>Boumans Anne-Marie</i>	<i>Garsbeeke-Debleecker</i>
<i>Carly Ronald</i>	<i>Geedts André</i>
<i>Carton Celina</i>	<i>Geryl André</i>
<i>Cattoor Johan</i>	<i>Ghevaert Christiane</i>
<i>Caullet-Focke</i>	<i>Ghys-Lenaers Marceline</i>
<i>Claessens - Versluys Herman</i>	<i>Goderis Roger</i>
<i>Claeys Niki</i>	<i>Goemaere Elisabeth</i>
<i>Cleremans André</i>	<i>Goorens Marie-Louise</i>
<i>Coelus Koenraad</i>	<i>Goormachtig-Peel</i>
<i>Coelus Lieven</i>	<i>Gosens-Van Der Velden</i>
<i>Coelus Robert</i>	<i>Hardy Nan</i>
<i>Coenye Eddy</i>	<i>Heirwegh Eddy-Bastini</i>
<i>Constandt Georges</i>	<i>Helsen Ludo</i>
<i>Cordemans Louis</i>	<i>Helsen Yolanda</i>
<i>Cordier Maria</i>	<i>Helsen - Vercammen</i>
<i>Corveleyn Johan</i>	<i>Herman Gilbert</i>
<i>Dasseville Daniel - Claeys</i>	<i>Hubert Georges</i>
<i>Debruycker Nicole</i>	<i>Hubrechtsen - Cattoor</i>
<i>De Bruin Henk</i>	<i>Jacobsen Jean</i>
<i>De Donder F - Goethals R.</i>	<i>Jansoone R.J.A.</i>
<i>De Lodder Thibault</i>	<i>Jooris Roger</i>
<i>De Mey Jef</i>	<i>Kerger Stefaan</i>
<i>De Rycker Clothilde</i>	<i>Knöble Heidi</i>
<i>De Vos Bjorn</i>	<i>Labbeke Martine</i>
<i>De Vos Jacqueline</i>	<i>Lachat Freddy - Bouchaert N.</i>
<i>De Vriendt Wouter</i>	<i>Lambert Geert</i>
<i>Declerck Francine</i>	<i>Lambrecht Lucien</i>
<i>Demeere Henri</i>	<i>Langenaekens-Geryl</i>
<i>Depoorter Leo</i>	<i>Lanoye Monique</i>
<i>Derdeyn Fernandus</i>	<i>Lanssens René</i>

Lievens William
Lischetski Pierre
Lodewyckx Herman
Lowyck Jan
Lombard M.
Luca Del Monte - Vandenberghe L.
Maes Erwin
Mabieu Marie-Christine
Malfait Pierre
Martinsen Eduardus
Mees Pierre
Mille Henri
Moeyaert Daniël
Moyaert Luc - Belpaeme Christiane
Mynn Joan
Natural Art
Notteboom Emmanuel
Peereboom - Feytons
Philips Freddy
Pickery Roger
Pillu Raymond
Plaetevoet Raymond
Porta Rosette, Consul van Monaco
Pottiers Patrick-Herckens Annmarie
Prinzie Valérie
Remaut Germain
Remaut Jeannette
Sanders Laura
Serie Edmond
Severijns Natalis
Severy Ronny
Seyffers André
S'Jongers Jean-Jacques
Sleuyter-Smessaert
Smeyers Victor
Soetaert-Versluys
Swinnen Frank
Ulin Georges
Van Acker André
Van Coillie Georges
Van De Wynckel Th. - De Clerck
Van Der Cruyssen Gabriël
Van Elslande Manfred
Van Hove Yasmina
Van Iseghem G.
Van Laethem Sonja
Van Ossel Jeannine
Van Roost Paul
Van Vooren Rita
Vanbillemont Prosper
Vandamme Gerard
Vande Castele Louis
Vandecasteele Jean
vandekerckhove Marc
Vandendriessche Gilbert
Vandendriessche Patrick
Vanbassel Christian
Vanbee Roger
Vanboeck Leopold
Vanbove-Deneve J-M
Vanmassenbove Roger
Vansteene Urbain
Vansuyt Ronald
Vantorre Amedé
Vanwalleghem René - Vandewalle
Verbeke Frans
Verburgh André
Verburgh Maria
Verdruyve Oscar
Verkempynck Jean-Pierre
Vermandel Patrick - Havenkap.
Verminck Danny
Vilain Omer
Vyncke Wilfried
Vyvey Jean
Walraeve - Baeteman
Wauters - Goetgeluck
Weerbrouck Daniël
Westerlinck René
Willaert Jean-Pierre
Willem Walter
Willems Marina
Witdoekt Flory
Wynsberghe - Barbaix
Zeegenootschap Blankenberge
Zonnekeyn - Laplasse

Deze lijst vermeldt de leden die 12,50
 euro en meer als lidgeld betaalden.
 Hun belangrijke steun verruimt de
 werking van de vereniging. Een zeer
 hartelijke dank.
 De lijst werd voorlopig afgesloten op
 31 december 2010.

Aanvoer van zeebiologisch materiaal en andere van 05/10/2010 tot en met 31/12/2010

06-10-2010	0.62	visvoer
07-10-2010	0.29	4 kleine tarbot, 1 zeedonderpad, 4 harnasmannetjes, 5 kleine schar, 2 kleine tong, visvoer
08-10-2010	0.190	5 spinkrab, 1 wulk
14-10-2010	0.29	1 kleine tong, 12 harnasmannetjes, 1 zeedonderpad, 1 kleine paling, 3 kleine schar, visvoer
23-10-2010	0.190	visvoer
16-11-2010	0.190	1 spinkrab, 1 hooiwagenkrab
04-12-2010	0.191	visvoer
05-01-2011		Franck Brachet van het Aquarium van Duinkerke 5 opgezette krabben

**WE DANKEN HIERBIJ VAN HARTE EN OPRECHT ALLE REDERS,
SCHIPPERS, BEMANNINGEN EN PARTICULIEREN VOOR HUN
ONBAATZUCHTIGE INZET VOOR HET NOORDZEE-AQUARIUM**

Lezers Schrijven

Noordzee-Aquarium

Schandalig dat de nieuwbouw voor dit belangrijke en educatieve aquarium niet doorgaat. Schandalig dat 'men' jaren aan een stuk de ene belofte na de andere doet. Want er zijn toch, zeker en vast, toezeggingen gedaan met zelfs verre gaande plannen: een nieuw Noordzee-Aquarium Oostende in de nieuw aan te leggen dijk. Toegegeven, een aquarium onder de grond zag ik evenwel niet zitten, maar het excuus wat de stadsbestuurders nu opperen dat het onveilig is in verband met met dreigend hoogwater is een 'vuile streek' om er maar vanaf te zijn! De bezielers van het Noordzee-Aquarium Oostende zullen nu met dezelfde

kater zitten als eerder de bezoekers van het Museum van Schone Kunsten! De stadsbestuurders hebben geen enkel respect voor waardevolle initiatieven door mensen die alles hebben gegeven om pareltjes te ontwikkelen aan de Oostendse kroon! Dus wat doen 'ze' ermee? Weg ermee!

Al decennia lang voorziet Noordzee-Aquarium Oostende in een behoefte voor groot en klein uit binnen- en buitenland. Een uniek aquarium als dit verdient een nieuw en groter onderkomen. Uniek is het, een aquarium over onze eigen Noordzee, dat is echt iets anders dan het commerciële aquarium in Blankenberge dat gericht is op de massa en waar er zoveel van zijn in de wereld met hetzelfde concept.

Henk de Bruin, Rotterdam

"De Zeewacht" van 10.12.10

ONS GAZETJE

1. Op 18 oktober 2010 overleed medelid Rosa Vandecasteele. Zij was geboren in 1937, weduwe van Pierre Jooris en zuster van René Vandecasteele, onze overleden ondervoorzitter. Aan haar familie onze oprechte deelneming in hun rouw.

Op zaterdag 20 november 2010 was de uitvaartdienst in de Blauwe Toren te Brugge de uitvaartdienst van fotograaf journalist Guido Walters die overleed in de leeftijd van 63 jaar. Guido heeft in de loop van de jaren veel foto's gemaakt en in de pers ook artikels geschreven in verband met onze vereniging. Aan zijn echtgenote, Christel Meire, en familie onze oprechte deelneming in hun rouw.

Op 17 december 2010 overleed Walter Defloor, ere-commandat RMT en O/S Mercator. De uitvaartdienst was op 28 december (zijn 82ste verjaardag) in de St. Petrus en Pauluskerk te Oostende. Niet alleen het lid zijn van onze vereniging zullen we missen maar tevens zijn warme genegenheid en steun. Aan zijn echtgenote, Yasmine Vanhove en familie onze oprechte deelneming in hun rouw.

2. Op 6 december 2010 hoorden we op Radio 2 onze penningmeester, Fernand Guilbert. Hij bracht er het verhaal over zijn vader-visser die op zee gebleven is en hoe hij toen nog als knaap een onvergetelijk visionair gevoel had dat zijn vader niet zou terugkeren.

Het schip O.183 waar zijn vader aan boord was, verging op de Witte Bank tijdens een zware storm op 22 oktober 1935.

3. Het ledenfeest is gepland op zaterdag 14 mei 2011.

Noteer het alvast in uw agenda.

Programma daarvoor komt in ons volgend tijdschrift.

**En last but not least beste leden,
vergeet niet uw bijdrage 2011 te vereffenen
Gewoon lid. 7,50 euro - Steunend lid 12,50 en meer.**